

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0108 van 30 april 2013
in de zaak 1213/0059/SA/3/0049

In zake:

1. de heer **Didier GOFFART**
2. mevrouw **Nardi KUIPERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Antoinette CORNET en Stefan AGNEESSENS
kantoor houdende te 1170 Brussel, Terhulpssteenweg 150
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen:*

1. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente BEERSEL**

2. de **gemeente BEERSEL**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Dirk LINDEMANS en Thomas EYSKENS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
waar woonplaats wordt gekozen

3. de heer **Jean-Baptiste DESMEDT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Antoinette CORNET en Stefan AGNEESSENS
kantoor houdende te 1170 Brussel, Terhulpssteenweg 150
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 oktober 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 30 juli 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van de eerste tussenkomende partij van 28 maart 2012 niet ingewilligd en heeft aan de tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het heraanleggen van de Laarheidestraat.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de Laarheidestraat, gelegen vanaf de Sanatoriumstraat tot de Hoogstraat te Beersel.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 5 december 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eline MUYLDERMANS die loco advocaten Antoinette CORNET en Stefan AGNEESSENS verschijnt voor de verzoekende partijen en voor de derde tussenkomende partij, advocaat Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Thomas EYSKENS die verschijnt voor de eerste en tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 13 juli 2012 (Procedurebesluit), zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BEERSEL en de gemeente BEERSEL, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, verzoeken met een aangetekende brief van 13 november 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 20 november 2012 vastgesteld dat het verzoek kan worden ingewilligd voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

2.

De heer Jean-Baptiste DESMEDT verzoekt met een aangetekende brief van 13 november 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 20 november 2012 vastgesteld dat het verzoek kan worden ingewilligd voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 16 november 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het heraanleggen van de Laarheidestraat, vanaf de Sanatoriumstraat tot de Hoogstraat”*.

Met een brief van 25 november 2011 deelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar mee dat uit het ontvankelijkheidsonderzoek is gebleken dat de aanvraag niet behandeld kan worden volgens de bijzondere procedure. Het dossier moet onderzocht worden volgens de reguliere procedure conform artikelen 4.7.12 tot 4.7.20 VCRO.

De aanvraag is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied.

De aanvraag is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 december 2011 tot en met 6 januari 2011, worden een petitie ondertekend door 95 personen en vier bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

De eerste tussenkomende partij verleent op 28 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tweede tussenkomende partij en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het project voldoet aan de vigerende normen en de algemene stedenbouwkundige voorschriften.

De Laarheidestraat is een woonstraat waar het verblijven primeert op de verkeersafwikkeling.

Om de verkeersveiligheid op een duurzame wijze te verbeteren wordt de vormgeving en het gebruik van de straat, optimaal op mekaar afgestemd.

Om deze doelstelling te bereiken wordt de snelheid van het gemotoriseerd verkeer afgeremd, wordt specifieke aandacht geschonken aan de zachte weggebruiker, wordt het ruimtelijk beeld van de straat versterkt en de leesbaarheid van het straatbeeld verbeterd

Het project brengt de goede aanleg van het gebied niet in het gedrang.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het ingediende voorstel bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Aldus GUNSTIG.

Bij de uitvoering van de werken zal rekening gehouden worden met het volgende :

- de glas -en kledingcontainers aan de overzijde van de Lobbos te plaatsen, nabij de parkeerhaven, op een locatie zonder woongebouwen***
- mogelijkheid om de parkeerhavens in de zone 7-8 om te draaien***

- de boom op de hoek van de woningen 62-64 t.h.v. de andere hoek van de woning nr. 64 te voorzien.

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 24 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 juni 2012 om dit beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren in de mate dat de beslissing van de eerste tussenkomende partij van 28 maart 2012 uit het rechtsverkeer wordt verwijderd, en om zich onbevoegd te verklaren over de grond van de zaak.

“ ...

5.2 Beschrijving van de aanvraag

De aanvraag betreft de heraanleg van de Laarheidestraat, vanaf de Sanatoriumstraat tot de Hoogstraat en omvat onder meer :

- *aanleg verkeersplateaus*
- *optimaliseren van het bestaande verkeersplateau thv Hoogstraat en de aansluiting thv Sanatoriumstraat*
- *aanleg van een rotonde thv Lobbos*
- *verbeteren van de voetpadverharding*
- *inrichting bushalteplaatsen*
- *gestructureerde groenaanleg met parking*

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft bij brief van 25 november 2011 meegedeeld dat uit het ontvankelijkheidsonderzoek is gebleken dat dit dossier niet behandeld kan worden volgens de bijzondere procedure. Het dossier moet onderzocht worden volgens de reguliere procedure conform artikels 4.7.12 tot 4.7.20 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 4.7.1. §1, 2' bepaalt o.a. dat voor aanvragen van algemeen belang de toekenning van een vergunning gebeurt via de bijzondere procedure. De Vlaamse Regering kan daarenboven de handelingen van algemeen belang aanwijzen die omwille van hun beperkte ruimtelijke impact of de eenvoud van het dossier binnen de reguliere procedure worden behandeld.

Art. 3§1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 bepaalt dat de handelingen opgesomd in artikel 3, §1, 1°, 5° en 6°, worden vergund door het college van burgemeester en schepenen, zijnde:

1° de aanleg van fiets- en wandelpaden en de herinrichtingen en aanpassingen van bestaande lokale wegen, en dit enkel ter bevordering van de verkeersleefbaarheid en/of -veiligheid;

5° de gebouwen van algemeen belang met een totale grondoppervlakte van maximaal 50 vierkante meter en een maximale hoogte van 20 meter; de overige handelingen van algemeen belang met een totale grondoppervlakte van maximaal 150 vierkante meter, met inbegrip van de omgevingsaanleg;

6° geluidsbermen van algemeen belang en rietvelden voor collectieve waterzuivering.

De aanleg van een rotonde ter hoogte van Lobbos, waarbij een deel van het bestaande park wordt ingenomen om de uitvoering van de rotonde mogelijk te maken en waarbij het stratentrace verlegd wordt valt echter niet onder de handelingen voorzien in art. 3 §1 -1° van bovenvermeld besluit.

Art. 3 §2, 4° maakt melding van handelingen die een gemeentelijk karakter hebben, zoals de verbreding of de verschuiving van het geplande dwarsprofiel. Daar zijn echter wel voorwaarden aan verbonden, onder meer dat deze voorzien zijn in een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg en er geen sprake is van kennelijk ingrijpende effecten. Bovendien kunnen dergelijke aanvragen niet vergund worden door het college van burgemeester en schepenen.

Niettemin stelt de deputatie vast dat het college, ondanks haar onbevoegdheid, toch een vergunningsbeslissing heeft afgeleverd. De deputatie is van oordeel dat aan de beroepsindieners een maximale rechtszekerheid moet geboden worden en dat de beslissing van 28 maart 2012 uit het rechtsverkeer moet verwijderd worden, om reden dat deze beslissing met machtsoverschrijding werd genomen. In de mate dat de deputatie de door de decreetgever aangewezen instantie is om in administratief beroep te oordelen over de beslissing van een bouwvergunning door het college van burgemeester en schepenen, verklaart zij zich bevoegd en trekt zij deze zaak naar zich toe.

Ten gronde stelt de deputatie vast dat zij niet bevoegd is om inhoudelijk over de stedenbouwkundige aanvraag een uitspraak te doen, maar dat dit tot de bevoegdheid van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar behoort.

...

Na de hoorzitting van 30 juli 2012 beslist de verwerende partij op diezelfde datum om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder dezelfde voorwaarden opgenomen in de beslissing van de eerste tussenkomende partij van 28 maart 2012. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is de weg over de volledige lengte van de heraanleg gelegen in het woongebied. De aanleg van een weg is complementair aan deze gewestplanzone en betreft een inrichting van openbaar nut. De aanleg van een weg valt onder de handelingen van algemeen belang en is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats.

b) De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. De aanvraag voorziet in een heraanleg zonder toename van de bebouwde oppervlakte en niet-doorlatende verharde oppervlakte. Bovendien vallen wegen onder de verharde oppervlaktes waarbij hergebruik omwille van de vervuilingrisico's niet is aangewezen. De aanvraag houdt geen vermindering in van de infiltratiecapaciteit van de bodem. Er dienen geen bijzondere maatregelen te worden vooropgesteld. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) De aanvraag heeft tot doel de weg te heraanleggen. De heraanleg houdt in alle opzichten een verbeterde ruimtelijke situatie in, met een verhoogde veiligheid. Op dit moment bevindt er zich geen groen langs de weg (met uitzondering ter hoogte van de kruising met de weg Lobbos en de Albert Deneyerplein). Het betreft een eerder smalle tweevaksbaan, met daarlangs smalle stoepen. Bij de herinrichting zouden afwisselend langs beide zijden van de weg parkeerhavens aangelegd worden van 2m breed die telkens begrensd worden door een hoogstam boom aan het begin en aan het einde. Op deze wijze zou het parkeren geordend worden, en het doorrijden ernstig vertraagd. Er rest

slechts een wegbreedte van ca. 3,6m langs elke parkeerhaven, die het kruisen verhindert. De groenaanleg neemt voor wat betreft het hoogstammige groen op deze wijze aanzienlijk toe, op een structurele wijze. Daarnaast zijn kleinere groenelementen voorzien, ondermeer ter hoogte van de kruispunten (bakken), zo ook ter hoogte van het kapelletje aan de kruising met de Kasteelstraat. Dit komt het straatbeeld ten goede. Dit alles brengt een afstemming met zich mee van de weg op de selectie als lokale weg IIb (gebiedsontsluitingsweg) en lokale weg III (erfontsluitingsweg), met een vlotte busdoorstroming.

De belangrijkste ingreep is de aanleg van een rotonde waar de twee delen van de Laarheidestraat, de Albert Deneyerplein, de Stoofstraat en de weg Lobbos samenkomen. Op dit ogenblik loopt het zuidelijke gedeelte van de Laarheidestraat in een rechte lijn over in de Albert Deneyerplein en vervolgens in de Stoofstraat, terwijl het noordelijk gedeelte van de Laarheidestraat hier als een schuine aftakking (splitsing) op aansluit. De weg Lobbos maakt vanaf het zuidelijk gedeelte van de Laarheidestraat een lus naar Albert Stoofstraat voorbij deze aftakking. Historisch vormde de weg Lobbos een ruime bocht in de Laarheidestraat, die later werd afgesneden met de Albert Deneyerplein, zijnde een rechte verbinding tussen de Laarheidestraat en Albert Stoofstraat. De weg Lobbos kreeg daardoor een uitsluitend plaatselijk karakter (9 percelen aan de straat en 6 percelen langs een insteekwegje Lameisbosstraat hierop, nog niet allen bebouwd).

Deze historische situatie kan gereconstrueerd worden met oude plannen maar is ter plaatse niet meer afleesbaar. De bemerking van de beroeper dat een herkenbaar cultuurhistorisch en landschappelijk aspect van de plaats zou worden vernietigd bij de heraanleg kan dan ook niet worden bijgetreden. De reststroken langs de wegenis die zo ontstonden zijn ingegroend. Dit heeft tot een wat groter parkje geleid tussen de De Albert Deneyerplein en de weg Lobbos (ca. 25are), en twee kleinere parkjes (elk ca. 2 are) in de wig tussen de Labert Deneyerlei en de aftakking van de Laarheidestraat naar het noorden.

Bij de huidige ingreep zou een rond punt gecreëerd worden waarop de twee delen van de Laarheidestraat en de Stoofstraat afzonderlijk zouden aansluiten. De Albert Deneyerplein verdwijnt hierbij. De weg Lobbos zou doorgeknipt worden aan de Laarheidestraat en doodlopend vanaf de Stoofstraat blijven bestaan. Hierdoor zou een middenplantsoen op het rondpunt ontstaan (diameter 26m), en 4 groene zones daarbuiten, waarvan eentje de restant van het huidige park aan de weg Lobbos en eentje doorsneden met een parking in de wig tussen de Stoofstraat en het noordelijk gedeelte van de Laarheidestraat.

Waar de verkeersstroom tussen het noordelijk gelegen gedeelte van de Laarheidestraat en de Albert Deneyerlei nu bij de aansluiting in drie delen is opgesplitst (een voor het inrijden en twee voor het uitrijden in twee richtingen), wordt nu alles gebundeld. Ingeschat kan worden dat de oppervlakte aan wegenis hierdoor lichtjes vermindert ten goede van het groen. Dit groen zal wel een meer versnipperd karakter krijgen en meer naar het noorden verschuiven.

Deze aanleg heeft ook weer een grotere verkeersveiligheid en vooral een snelheidsremmend doel voor ogen. De aanvraag heeft een gunstige impact op de mobiliteitsafwikkeling. De aanleg hiervan is samenhangend met de aanleg van de aansluitende wegenis opgevat. Uit visueel-vormelijk oogpunt zal de situatie verbeteren.

d) De impact op de goede plaatselijke ordening is positief. De weerstand die komt uit de omgeving heeft in hoofdzaak betrekking op kleinere planelementen als bushokjes, glascontainers enz... die mits voorwaarden te verbinden aan de vergunning kunnen

verbeterd worden. Het college deed dit dan ook. De overige bezwaren zijn afkomstig van de woningen aan de weg Lobbos, zo ook het huidige beroep.

Op dit ogenblik bevindt al het groen binnen het plangebied zich voor meer dan 80% ten zuiden van de Albert Deneyerplein, in het driehoekige park tussen deze straat en de lus die gevormd wordt door de weg Lobbos. De Albert Deneyerplein, met doorgaand verkeer, is daarbij op 30 tot 60m vanaf de woningen aan de weg Lobbos gelegen, waardoor deze woningen een rustige en ingegroende ligging hebben. Door de aanleg van het rondpunt, wordt het doorgaand verkeer meer naar het zuiden getrokken en dit parkje in oppervlakte ongeveer gehalveerd. Voor de woning met huisnr. 4 betekent dit dat het doorgaand verkeer zo'n 30m dichterbij de woning komt, op ca. 25m. Voor de woning met huisnr. 6 (beroeper) wordt de afstand met zo'n 25m verminderd naar ca. 35m. Voor de aaneengesloten woningen met huisnrs. 7 tot 11 is het verschil kleiner. Voor de beroepers op huisnr. 9 zal deze afstand nog van ca. 45m naar ca. 36m verminderen.

Hier dient gesteld dat alle afstanden tot de wegenis, ook na de heraanleg nog groot zullen blijven, en het zeker niet zo is dat deze woningen zich plots pal aan een weg zullen bevinden met een zeer grote verkeersdruk. De afstand tot de woningen blijft groot en de ligging zal nog steeds rustig zijn met een tussenliggend verkleind park. De gewijzigde impact voor deze woningen behoort tot de normaal te dragen hinder binnen het woongebied en de uitrusting die hiertoe benodigd is. Het algemeen belang voor de hele gemeente inzake een optimale verkeersafwikkeling kan hierbij prioritair gesteld worden op het behoud van de geprivilegeerde situatie die eerder bestond voor de woningen aan de weg Lobbos. Art. 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt deze afweging van ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten voorop. De draagkracht van de omgeving wordt niet overschreden.

e) De beroepers maken nog opmerkingen inzake de wijzigingen van het bodemreliëf. Het zuidelijk gedeelte van de Laarheidestraat en de Stoofstraat zijn hoger gelegen dan het noordelijk gelegen gedeelte van de Laarheidestraat en de weg Lobbos. Het huidige kruispunt is op het niveau van het noordelijk gedeelte van de Laarheidestraat aangelegd, en de Albert Deneyerplein ligt hierdoor min of meer in een 'put', waarbij ongeveer 2m vanaf de beide straten wordt afgeheld naar de splitsing van de wegen, overeenkomstig de natuurlijke insnijding van de vallei van de Henderdijk. Gezien de lengte waarover dit reliëfverschil wordt gemaakt, wordt dit maar beperkt aanvoeld op het terrein. De weg Lobbos ligt nog eens tot ca. 1.5m lager dan de Albert Deneyerplein. Gezien de rotonde ongeveer op het niveau van de Albert Deneyerplein zal worden aangelegd, zal de reliëfovergang naar het parkje tussen de rotonde en de weg Lobbos iets geprononceerder worden. Maar ook hier kan gesteld worden dat het nog steeds over beperkte reliëfverschillen gaat die over een grote lengte worden opgevangen. Uit de dwars- en lengteprofielen bij het dossier blijkt dat de reliëfingrepen in hoofdzaak tot nivelleringen te herleiden zijn met een evenwicht tussen aan te hogen delen en of te graven delen. Er worden geenszins onaanvaardbare scherpe reliëfbreuken gerealiseerd die de plaatselijke waterhuishouding gaan verstoren of visuele barrières gaan opwerpen.

De beroeper stelt ook dat de het feit dat de weg Lobbos niet langer zal aansluiten op de Laarheidestraat, en enkel nog op de Stoofstraat, zal leiden tot een 'rattenval', omdat deze Stoofstraat hoger gelegen is dan de weg Lobbos, en bij winterse toestanden de uitweg niet langer verzekerd zal zijn. Er wordt niets aanzienlijk gewijzigd ter hoogte van de aansluiting van beide wegen, wel is de hellende aansluiting die ter hoogte van de Laarheidestraat verloren gaat een stuk zachter, maar gezien deze aansluiting te dicht bij de rotonde komt te liggen is het ruimtelijk beter om de andere aansluiting te behouden.

Doodlopende wegen onder een helling zijn een gangbaar gegeven, en het ijsvrij houden van deze wegen valt buiten een stedenbouwkundige beoordeling.

f) De beroepers stellen verder nog dat er een onwettigheid zou zijn omdat de werken al werden gegund nog tijdens het openbaar onderzoek en voorafgaand aan de vergunning. Het is echter aan de aanvrager (gemeente Beersel) om af te wegen of dit risico kan genomen worden. Zolang niet met de werken gestart wordt voorafgaand aan de vergunning en de daaropvolgende termijn om beroep in te stellen, kan geen onwettigheid worden vastgesteld.

g) Aangaande glas- en kledingcontainer is als voorwaarde opgelegd om deze aan de overzijde van de weg Lobbos te voorzien, nabij de parkeerhaven. Hiermee wordt op het bezwaar ingegaan. Voor de parkeerhavens 7 en 8 is een omwisseling voorzien, ingegeven door de toegangsproblemen die verwacht worden door een aanliggende eigenaar. Ook deze oplossing kan bijgetreden worden. Voor de boom op de hoek tussen de woningen met huisnr. 62 en 64 is de verplaatsing naar de andere hoek van de woning met huisnr. 64 opgelegd. Ook dit betekent geen wezenlijke aantasting van de planopvatting en verhoogt de functionaliteit.

Inzake het bushokje, waarover gesteld wordt dat deze zich op prive-domein zou bevinden, kan nog verwezen worden naar het art. 4.2.22 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, welke bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning een zakelijk karakter heeft. Een vergunning wordt steeds verleend onder voorbehoud van schending van burgerlijke rechten.

h) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kan nog aangehaald worden dat de schaal van de wegenis niet wijzigt, er geen gewijzigd ruimtegebruik kan vastgesteld worden en de verhardingsgraad niet vergroot.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;*
- de aanvraag houdt een heraanleg in die tot een verfraaiing en grotere doorgroening zal leiden van het straatbeeld, waarbij de verkeersdoorstroming vergemakkelijkt wordt op de knooppunten en geremd wordt op de rechte stukken, middels wegversmallingen met parkeerstroken, verkeersplateaus en een rond punt, wat de veiligheidssituatie ten goede komt en correspondeert met de lokale functionaliteit van de betrokken wegenis;*
- de woonsituatie voor de woningen aan de weg Lobbos wijzigt, doordat ze minder ver van het doorgaand verkeer zullen komen te liggen, maar dit leidt niet tot een onaanvaardbare hinder. De afstand tot de nieuwe verkeersrotonde blijft meer dan voldoende groot om een leefbare of zelfs nog steeds comfortabele woonsituatie te waarborgen.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De eerste en tweede tussenkomende partij betwisten onder meer het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de eerste en tweede tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Verzoekers gronden deze vordering op het feit dat het Schepencollege dreigt op elk moment afbraakwerken aan te vatten van 2/3 van het bestaande park en de rotonde die is voorzien in het project te bouwen en dit des te meer vermits ze de werken reeds hebben besteld bij de firma van Hoorebeek op 28 december 2011.

Verzoekers riskeren bijgevolg voor voldongen feiten te worden geplaatst, zonder, in geval van annulatie van de vergunning, te verkrijgen dat de plaatsen terug in hun oorspronkelijke staat worden hersteld: afbraak van de rotonde, heraanleg van het park, aangezien de bouwheer een overheid is.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

De verzoekende partijen beweren niet, laat staan dat zij dit zouden aantonen, dat zij een MTHEN zullen lijden door de uitvoering van de bestreden beslissing. Het risico om "voor voldongen feiten te worden geplaatst" wijst slechts op een vrees dat een mogelijk nadeel moeilijk te herstellen is - wat overigens niet wordt bewezen -. Er wordt door de verzoekende partijen echter niet uiteengezet wat de aard en de omvang is van het nadeel dat zij dreigen te lijden. De vordering tot schorsing moet bijgevolg worden verworpen.

...”

3.

De eerste en tweede tussenkommende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoekende partijen verantwoorden het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op een erg summiere wijze.

... ”

In het licht van het bovenstaande kan het door verzoekende partijen aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel onmogelijk worden aanvaard.

Het gegeven dat een vergunning na verloop van tijd kan worden uitgevoerd, verantwoordt geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Dit uitvoeringsrecht vloeit zonder meer voort uit art. 4.7.19, § 3 VCRO.

De bewering 2/3 van het “park” dreigt te verdwijnen maakt ten onrechte abstractie van het totaalbeeld van de herinrichting van het betrokken kruispunt. Globaal gezien verdwijnt er immers géén groen, zoals een eenvoudige blik op de plannen van de bestaande toestand en van de aangevraagde toestand duidelijk maakt. Enkel wordt het bestaande kruispunt heringericht door de aanleg van een rond punt. Globaal wijkt hiervoor echter géén groen. Als het al correct zou zijn dat het park deels wordt “afgebroken”, zoals verzoekende partijen het voorstellen, dan is dit per hypothese aangenomen nadeel in ieder geval niet moeilijk herstelbaar omdat de uitvoering van de bestreden vergunning meteen ook voorziet in de heraanplanting van groen.

De bewering van verzoekende partijen, nl. dat de hoedanigheid van de bouwheer als overheid een invloed zou hebben op eventuele herstelmaatregelen, steunt op geen enkele rechtsgrond. Daarom kan deze bewering ook niet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

In ieder geval geeft art. 6.1.41, § 1 VCRO geen steun aan de stelling van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen tonen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

... ”

4.

De derde tussenkommende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

De vergunde werken dreigen ernstige schade, die moeilijk te herstellen is, te veroorzaken aan verzoeker tot tussenkomst.

Zelfs al is de aanvraag niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone, toch lijdt de gemeente Beersel regelmatig onder overstromingen over haar hele grondgebied met inbegrip van het bij het project betrokken deel, met name het Lobbos waar verzoekers deze overstromingen moeten ondergaan. De gemeente Beersel kan niet ontkennen dat alle huizen die lager gelegen zijn dan het Lobbos op 20 mei 2011 in verschillende mate zware wateroverlast hebben ondergaan.

Een krantenartikel van 21 mei 2011 getuigt hiervan:

...

De aanleg van de rotonde leidt tot de verdwijning van 2/3 van het park. Zelfs al bevestigt de gemeente Beersel dat ze rekenkundig het zelfde aantal m² “groen” behoudt, zal het groen zodanig verdeeld zijn dat het niet meer kan worden beschouwd als een park of als een en dezelfde groene eenheid. Dit zal onvermijdelijk tot gevolg hebben dat het karakter van de wijk zal worden verstoord.

Zoals de beslissing het verduidelijkt, voorziet het project niet in de wijziging van een park, maar in kleine verspreide groene zones, zodat het onjuist is om te beweren dat de bouw van de rotonde geen impact zal hebben op het architecturale en esthetische karakter van de wijk.

De inrichting van de rotonde vereist daarentegen belangrijke ophogingswerken en de creatie van een echt betonblok in de hoogte, wat afbreuk doet aan de esthetische kwaliteit van de omgeving en aan het zicht dat de bewoners hebben vanuit hun gebouwen.

De beslissing die het voorwerp uitmaakt van dit beroep voorziet dat :

“Art. 3

Vanaf de 36ste dag na de dag van de aanplakking mag van de vergunning gebruik gemaakt worden, cf. art. 4.7.23 § 5.

(...)”

Verzoeker tot tussenkomst vraagt aan Uw Raad om niet enkel de beslissing van de Deputatie van Vlaams-Brabant te vernietigen, maar ook om haar uitvoering op te schorten.

Verzoeker tot tussenkomst grondt deze vordering op het feit dat het Schepencollege dreigt op elk moment afbraakwerken aan te vatten van 2/3 van het bestaande park en de rotonde die is voorzien in het project te bouwen en dit des te meer vermits ze de werken reeds hebben besteld bij de firma Van Hoorebeek op 28 december 2011.

Verzoeker tot tussenkomst riskeert bijgevolg voor voldongen feiten te worden geplaatst, zonder, in geval van annulatie van de vergunning, te verkrijgen dat de plaatsen terug in hun oorspronkelijke staat worden hersteld: afbraak van de rotonde, heraanleg van het park, aangezien de bouwheer een overheid is.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen nalaten om in het inleidend verzoekschrift enig concreet moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat uit de bestreden beslissing zou voortvloeien aan te duiden. De omstandigheid dat er op elk moment afbraakwerken zullen starten in uitvoering van de bestreden beslissing, en zij hierbij voor voldongen feiten riskeren te staan, impliceert immers op zich niet dat er in hoofde van de verzoekende partijen een nadeel, laat staan een ernstig en moeilijk te herstellen, bestaat.

De Raad wenst tevens op te merken dat het nadeel, waarvan de verzoekende partijen menen dat het voldoende ernstig en tevens moeilijk te herstellen is opdat het de schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden, in eerste instantie concreet en precies moet worden omschreven in het inleidend verzoekschrift.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling hieruit één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in verzoekschrift omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken.

3.

De Raad wenst tot slot te benadrukken dat enkel het inleidend verzoekschrift kan aangemerkt worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van een beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt. Het gaat derhalve niet op om, in tegenstelling tot wat de derde tussenkomende partij klaarblijkelijk meent, het inleidend verzoekschrift aan de hand van haar schriftelijke uiteenzetting aan te vullen.

De figuur van de tussenkomst is vooreerst ondergeschikt aan de hoofdvordering en mag de inzet van de rechtsstrijd niet wijzigen. Er kunnen dus geen nieuwe of bijkomende moeilijk te herstellen ernstige nadelen aangevoerd worden dan deze welke in het inleidend verzoekschrift werden ontwikkeld door de verzoekende partijen.

In zoverre de derde tussenkomende partij zelf belang had bij het nastreven van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, diende zij zelf een dergelijke vordering in te stellen bij de Raad. De derde tussenkomende partij heeft dit kennelijk nagelaten en kan thans geen oneigenlijk gebruik maken van haar tussenkomst om hieraan te verhelpen. Bovendien kan

de derde tussenkomende partij geen nadelen namens de verzoekende partijen aanvoeren, dan wel zich eigen maken, aangezien deze nadelen in voorkomend geval evident het vereiste persoonlijke karakter ontberen.

De Raad kan geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals opgenomen in de schriftelijke uiteenzetting van de derde tussenkomende partij, wanneer vastgesteld moet worden dat deze aanvullende elementen de verzoekende partijen reeds bekend waren op het ogenblik dat zij hun vordering hebben ingediend en aldus niet kunnen aangemerkt worden als nieuwe gegevens.

4.

Gegeven voorgaande vaststellingen is er dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0059/SA/2/0049.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER